

Uchwała Nr 109 -VI/2007
Zarządu Głównego NSZZ FiPW
z dnia 16 stycznia 2008r.

Zarząd Główny NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa dokonał oceny przedłożonego nam do zaopiniowania Rządowego „**Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2009 – 2011**” i postanowił zgłosić następujące uwagi:

1. Przyjęty w styczniu 2007 roku „Program modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Biura Ochrony Rządu w latach 2007-2009) jest dokumentem rangi ustawowej.

Proponowany przez obecny Rząd program modernizacji dla Służby Więziennej nie będzie miał takich gwarancji ustawowych, co dla całego środowiska więźniaków jest propozycją niezrozumiałą. W naszym przekonaniu jest to kolejny przykład dzielenia służb mundurowych na gorsze i lepsze, a funkcjonariuszy Służby Więziennej (i reprezentującego ich związku zawodowego) skazuje na ciągłą, coroczną i wieloletnią walkę o należyty byt Służby i jej funkcjonariuszy.

Niezamierzony (jak nam wtedy, w 1995r., przyznano) błąd ówczesnego Rządu spowodował, że funkcjonariusze Służby Więziennej zmuszeni byli do 13-letniej batalii o ponowne zrównanie naszych płac z płacami policjantów, co ma miejsce dopiero w bieżącym roku.

Dlatego też odstąpienie od ustawowych gwarancji, dla programu modernizacji wyłącznie dla Służby Więziennej, nie znajduje akceptacji Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

2. Proponowany „Program modernizacji Służby Więziennej” nie określa potrzeb Służby Medycyny Pracy. Pragniemy nadmienić, że służba ta została wprowadzona w więziennictwie z prawie 5-letnim opóźnieniem (w stosunku do innych służb mundurowych) i praktycznie wyłącznie własnymi siłami etatowymi Służby Więziennej. Obecnie nadal jesteśmy na etapie jej organizacji, a potrzeby – w szczególności w zakresie pomocy psychologicznej – są ogromne.

Zdaniem NSZZ FiPW, dla prawidłowego funkcjonowania Służby Medycyny Pracy, niezbędne jest pozyskanie (najpóźniej w 2009 roku) co najmniej 45 etatów pracowniczych (po 3 etaty na każdy okręgowy inspektorat Służby

Więziennej), z przeznaczeniem ich na stanowiska medyczne i psychologiczne. Uważamy także, że okręgowe zespoły Medycyny Pracy winny być uzupełnione o kolejne 15 etatów dla inspektorów bhp.

3. Zdaniem związku zawodowego przewidziana w załączniku Nr 1, w pozycji 8, kwota finansowa jest zdecydowanie zaniżona. Według zawartego w części opisowej uzasadnienia winna ona przełożyć się na pozyskanie 2000 dodatkowych etatów funkcjonariuszy, w latach 2009 i 2010.

W porównaniu do założeń do pierwotnego projektu „Programu modernizacji”, przygotowywanego jeszcze przez poprzedni Rząd, jest to wyraźny regres, gdyż tylko na wprowadzenie zasady pełnienia służby w oddziałach mieszkalnych przez dwóch funkcjonariuszy, zakładano wówczas potrzebę pozyskania dodatkowo 2500 etatów funkcjonariuszy.

Aktualnie, potrzeby w zakresie poprawy bezpieczeństwa służby rozszerzono o – postulowany przez związek zawodowy i Kierownictwo Służby – element standaryzacji pracy penitencjarnej. Niestety nie przełożyło się to na stosowne określenie potrzeby pozyskania dodatkowych etatów funkcjonariuszy.

Naszym zdaniem konieczne i niezbędne jest zaplanowanie w „Programie” (np.: w 2011 r.) dodatkowych 1000 etatów, co pozwoliłoby, w znacznym zakresie, na realizację ujętych w uzasadnieniu zamierzeń.

4. Jak już wspomnieliśmy w pkt 1 niniejszej uchwały, funkcjonariusze Służby Więziennej przez 13 kolejnych lat pobierali uposażenie wyliczane w oparciu o zaniżony (w stosunku do innych służb mundurowych) wskaźnik wynagrodzenia. W chwili obecnej - mimo zrównania tego wskaźnika z analogicznym wskaźnikiem określonym dla Policji - nasze wynagrodzenia nadal absolutnie nie są atrakcyjne dla potencjalnych kandydatów do służby. Natomiast niskie płace dla ogółu kadry funkcjonariuszy, zupełnie nie rekompensujące ponoszonego w służbie wysiłku psychofizycznego oraz stanu stałego zagrożenia bezpieczeństwa samych funkcjonariuszy i ich Rodzin, powodują lawinowe odejścia ze służby. Aby temu zapobiegać należy, obok stałego podnoszenia stanu bezpieczeństwa i poprawy warunków pracy, niezwłocznie podnieść znacząco wynagrodzenia funkcjonariuszy. Przedstawiona w załączniku Nr 2 zasada wzrostu wskaźnika wynagrodzeń nie odpowiada ani naszym oczekiwaniom, ani potrzebom w tym zakresie.

Proponujemy skumulowanie planowanego wzrostu wskaźnika wynagrodzeń i jego pełną realizację już w latach 2009 i 2010.

Za Zarząd Główny NSZZ FiPW:

(-) **Bronisław Ogonek-Obierzyński**

przewodniczący ZG